

GJYKATA EUROPIANE E TË DREJTAVE
TË NJERIUT
SEKSIONI I KATËRT

ÇËSHTJA KARAGJOZI DHE TË TJERËT
KUNDËR SHQIPËRISË

(Ankimet nr. 25408/06, 37419/06, 49121/06, 1504/07,
19772/07, 46685/07, 49411/07, 27242/08, 61912/08 dhe
15075/09)

VENDIM
STRASBURG
8 prill 2014

Ky vendim është i formës së prerë, por mund t'i nënshtrohet rishikimit redaktues.

Në çështjen Karagozi dhe të tjerët kundër Shqipërisë,

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut (seksioni i katërt), e mbledhur si një Komitet i përbërë nga:

Paul Mahoney, *president,*

Ledi Bianku,

Krzysztof Wojtyczek, *gjyqtarë,*

dhe Fatoş Aracı, *zëvendësregjistrues i seksionit*

Pasi ka diskutuar me dyer të mbyllura më 18 mars 2014,

Pasi ka vërejtur se çështja ligjore në shqyrtim në ankesat e mëposhtme, është subjekt i së drejtës sipas praktikës së mëparshme të Gjykatës (shiko *Manushaqe Puto dhe të tjerët kundër Shqipërisë*, nr. 604/07, 43628/07, 46684/07 dhe 34770/09, § 31 korrik 2012),

shpall vendimin e mëposhtëm, i cili u miratua në datën e sipërpërmendur.

PROCEDURA

1. Çështja fillimisht nisi me dhjetë ankime (nr. 25408/06), 37419/06, 49121/06, 1504/07, 19772/07, 46685/07, 49411/07, 27242/08, 61912/08 dhe 15075/09 kundër Republikës së Shqipërisë, dorëzuar në Gjykatë sipas nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore ("Konventa"), nga pesëdhjetë e dy shtetas shqiptarë, midis 13 qershorit 2006 dhe 7 marsit 2009. Detajet e ankuesve dhe të përfaqësuesve janë të paraqitura në tabelë, në shtojcën nr. 1, bashkëngjitur me vendimin.

2. Qeveria shqiptare ("Qeveria") u përfaqësua nga agentët e saj në atë kohë, znj. S. Mëneri nga Ministria e Punëve të Jashtme dhe znj. E. Hajro nga Zyra e Avokatit të Shtetit, dhe më pas nga znj. L. Mandia nga Zyra e Avokatit të Shtetit.

3. Kryesisht ankuesit pretenduan se kishte pasur një shkelje të neneve 6 § 1 dhe 13 të Konventës dhe të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës, si rezultat i moszbatimit të vendimeve përfundimtare administrative, të cilat iu akordonin kompensime në vend të kthimit të pronave të tyre.

4. Më 11 tetor 2006, 24 janar 2008, 1 dhe 4 shkurt 2008, 27 janar dhe 6 prill 2009, 19 dhe 25 janar 2010, Presidenti i Seksionit të Katërt, të cilit i ishte përcaktuar

çështja, sipas neneve 6 § 1 dhe 13 të Konventës dhe sipas nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës, vendosi të njoftonte Qeverinë.

FAKTET

I. RRETHANAT E ÇËSHTJES

A. Ankimi nr. 25408/06: Karagozi dhe të tjerët

5. Më 20 mars dhe 3 tetor 1996, Komisioni i Tiranës për Kthimin dhe Kompensimin e Pronave ("Komisioni") i njohu ankuesit titullin e trashëguar kundrejt një ngastre toke me përmasat 1,1214 m². Duke qenë se ngastra e tokës ishte e zënë nga dy ndërtesa, në të cilat strehoheshin ambasada të huaja, ankuesit do të kompensoheshin në një nga mënyrat e parashikuara me ligj.

6. Vendimi i Komisionit nuk zbatohet.

B. Ankimi nr. 37419/06: Budini

1. *Procedurat për moszbatimin e vendimit të Komisionit*

7. Më 28 mars 1995, Komisioni i Matit i njohu ankuesit të drejtën ndaj një ngastre toke me përmasat 7,984 m², nga e cila ankuesit iu kthye 4,797 m². Duke pasur parasysh faktin se 3,187 m² ishin të zëna, ankuesi do të kompensohej në bonde nga shteti.

8. Vendimi i Komisionit mbeti i pazbatuar.

2. *Procedurat për një ngastër tjetër toke me përmasat 11,112 m²*

9. Më 27 dhjetor 1996, Gjykata e Kasacionit e asaj kohe nuk pranoi një apelim të bërë nga ankuesi kundër refuzimit të gjykatave më të ulëta për të marrë një vendim në favor të kërkesës së tij për të drejtën mbi pronën, për një ngastër tjetër toke me përmasat 11,112 m².

C. Ankimi nr. 49121/06: Koco

10. Më 29 gusht 1995, Komisioni i Tiranës i njohu ankuesit të drejtën e trashëguar mbi një copë toke me përmasat 1,154.62 m². Duke qenë se në ngastrën e tokës ishte ndërtuar një stadium, ankuesi do të kompensohej në një nga mënyrat e parashikuara nga ligji.

11. Vendimi i Komisionit mbeti i pazbatuar.

D. Ankimi nr. 1504/07: Hajnaj

12. Më 28 dhjetor 1994, Komisioni i Tiranës i njohu ankuesit të drejtën e trashëguar ndaj një ngastre toke me përmasat 8,900 m², nga e cila do të duhej t'i kthehej 7,727 m². Duke qenë se 1,173 m² ishin të zëna, ankuesi do të kompensohej në përputhje me parashikimet e ligjit.

13. Megjithatë, ngastra e tokës me përmasat 7,727 m² ishte e zënë me ndërtesa që i përkisnin Kompanisë së Transportit Urban ("KTU"), në bazë të një kontrate shitjeje të vitit 1994, të realizuar midis KTU-së dhe Agjencisë së Privatizimit Kombëtar. Komisioni shpjegoi se, sipas ligjit, KTU-ja ishte e detyruar t'i paguante qira ankuesit në bazë të një kontrate që duhej të vendosej midis dy palëve.

14. Më 25 nëntor 1996, KTU-ja ia shiti ndërtesat dhe ngastrën e tokës një pale të tretë, e cila, rrjedhimisht, gjendej përpara një administrimi të detyrueshëm. Sipas procedurave juridike të ndjekura nga administratorët

kundër vendimit të Komisionit, sipas të cilit ankuesit i kthehej ngastra e tokës me sipërfaqe 7,727 m², gjykatat vendase e anuluan atë pjesë të vendimit të Komisionit dhe vendosën se ankuesi do të kompensohej në një nga format e parashikuara me ligj. Apelimet e ankuesit u kundërshtuan nga Gjykata Kushtetuese më 15 dhjetor 2005 dhe 18 korrik 2006.

15. Ndërkohë, midis viteve 2003 dhe 2004, ankuesi i shiti palëve të treta, tri ngastra toke, me një sipërfaqe në total prej 2,558 m².

16. Më 12 nëntor 2007, ankuesi informoi Zyrën e Regjistrimit se autoritetet lejonin që të fillonin ndërtimet e katër godinave në ngastrën e tij të tokës.

17. Vendimi i Komisionit, siç edhe u amendua nga vendimet e mëpasshme të gjykatave, mbetet i pazbatuar për sa i përket një ngastre toke me përmasat 6,342 m².

E. Ankimi nr. 19772/07: Shehu

18. Më 12 dhjetor 1994, Komisioni i Vlorës i njohu ankuesit të drejtën e trashëguar ndaj një ngastre toke me përmasat 3,600m², nga të cilat u rikthyen dy magazina dhe dy ngastra toke, të dyja me përmasat prej 820 m². Duke qenë se 2,240 m² ishin të zëna nga ndërtesa, ankuesit do të kompensoheshin në një nga mënyrat e parashikuara me ligj.

19. Vendimi i Komisionit mbetet i pazbatuar.

F. Ankimi nr. 46685/07: Dvorani dhe Dume

20. Më 12 nëntor 1993, Komisioni i Korçës i njohu ankuesit të drejtën e trashëguar ndaj një ngastre toke me përmasat 2,250 m², nga të cilat u rikthyen 278 m². Duke qenë se pjesa e mbetur prej 1,972 m² ishte e zënë, ankuesi do të kompensohej në bonde nga shteti.

21. Vendimi i Komisionit mbetet i pazbatuar.

G. Ankimi nr. 49411/07: Sallabanda dhe Hoxha

22. Më 22 gusht 1996, Komisioni i Tiranës i njohu ankuesit të drejtën e trashëguar ndaj një ngastre toke me përmasat 10,056.7 m². Duke qenë se ngastra e tokës ishte e zënë nga një park kombëtar, ankuesit do të kompensoheshin në një nga mënyrat e parashikuara me ligj.

23. Vendimi i Komisionit mbetet i pazbatuar.

H. Ankimi nr. 27242/08: Goga dhe të tjerët

24. Më 9 mars 1996, Komisioni i Durrësit i njohu ankuesve të drejtën e trashëguar të një ngastre toke me sipërfaqe 12,000 m². Ai vendosi se ankuesit do të kompensoheshin në bonde nga shteti për pjesën prej 4,950 m² dhe në forma të tjera kompensimi jomonetare për 5,000 m². Nuk u morr asnjë vendim tjetër në lidhje me pjesën e mbetur prej 2,050 m². Në fakt, 600 m² u rikthyen ankuesit.

25. Vendimi i Komisionit në lidhje me kompensimin për 9,350 m² mbeti i pazbatuar.

I. Ankimi nr. 61912/08: Tartari

26. Më 30 gusht 1995, Komisioni i Tiranës i njohu ankuesit dhe të afërmeve të tjerë të tij të drejtën e trashëguar të një ngastre toke me sipërfaqe prej 1,100 m², nga e cila u rikthye 142 m². Duke qenë se 958 m² ishin të zëna, ankuesi do të kompensohej në një mënyrat e parashikuara me ligj. Më vonë rezultoi, se pavarësisht vendimit të fundit në lidhje me sipërfaqen prej 958 m², një pale të tretë i ishte dhënë një leje ndërtimi për

konstruksionin e një godine 9-katëshe nga Bashkia e Tiranës më 7 mars 1997. Kërkesat e ankuesit në datat 19 shkurt dhe 4 prill 2008 drejtuar Bashkisë për të marrë një kopje të dosjes në fjalë kanë mbetur pa përgjigje.

27. Ankuesi nuk ka marrë ndonjë kompensim për ngastrën e tokës.

28. Në një datë të papërcaktuar në vitin 2008, ankuesi paraqiti një kërkesë për kompensim tek Agjencia.

29. Më 3 mars 2009, Agjencia e hodhi poshtë kërkesën e tij për shkak të mungesës së fondeve.

30. Qeveria parashtroi se në vitin 2009, ankuesi dhe të afërmit e tij bënë kërkesën dhe morën një kompensim në vlerën 6,000,000 TË GJITHA nga Fondi i Kompensimit Financiar, në lidhje me një tjetër ngastër toke.

31. Më 3 tetor 1995, Komisioni i Shkodrës i riktheu ankuesve të drejtën e trashëguar të tri ngastrave të tokës me sipërfaqe respektivisht 4,910 m², 1,880 m² dhe 1,640 m², me një sipërfaqe në total prej 8,430 m². Më tej, ai vendosi se ankuesit do të kompensoheshin në një nga mënyrat e parashikuara me ligj, në lidhje me një tjetër ngastër toke me sipërfaqe 2,833 m². Në fund, ai i njohu të drejtat e ankuesve në lidhje me refuzimin e parë për një ngastër tjetër toke me sipërfaqe prej 14,537 m².

32. Të drejtat e ankuesve ndaj ngastrave të tokës me sipërfaqe prej 8,430 m² u regjistruan në zyrën e hipotekës. Duke përdorur të drejtën e tyre kundrejt refuzimit të parë, ankuesit blenë një sërë parcelash toke dhe ndërtesash, me një sipërfaqe në total prej 2,194 m², të cilat u regjistruan edhe në zyrën e hipotekës. Do të rezultonte se ankuesit nuk do t'i gëzonin këto prona, sepse ato ishin zënë nga palë të treta.

33. Në një datë të papërcaktuar në vitin 1999, palët e treta kundërshtuan të drejtën e ankuesve për pronësi, sipas vendimit të Komisionit të vitit 1995. Ndërkohë, më 17 shkurt 1999, sipas kërkesës së ankuesve, Gjykata e Rrethit Shkodër lëshoi një urdhër kundër palëve të treta duke iu kërkuar të pezullonin punimet e ndërtimit në pronat e ankuesve. Më 18 shkurt 1999, përmbaruesi hartoi një raport me anë të të cilit palët e treta informoheshin për urdhrin gjyqësor për ndalimin e punimeve të ndërtimit (*nga ana jonë iu komunikua që sot e tutje të mos bëjnë ndërtime të ndryshme në këtë objekt ku në të kundërt do të mbajë përgjegjësi ligjore*). Më 2 shkurt 2001, masat e marra nga palët e treta u kundërshtuan nga Gjykata e Lartë.

34. Deri më sot, ankuesit nuk kanë përfituar nga ndonjë shumë kompensimesh për ngastrën e tokës me sipërfaqe 2,833 m². Për më tepër, ngastrat e tyre të tokës, si edhe ndërtesat janë të zëna nga veprimtaritë e paligjshme të palëve të treta.

II. LIGJI DHE PRAKTIKA PËRKATËSE VENDASE

35. Përveç ligjit dhe praktikës përkatëse vendase, të cilat janë të përshkruara me detaje në vendimin në çështjen Manushaqe Puto dhe të tjerët kundër Shqipërisë (nr. 604/07, 43628/07, 46684/07 dhe 34770/09, §§ 23-53, 31 korrik 2012), më 6 mars 2013, Qeveria miratoi dhe lëshoi harta të reja për vlerësimin e pronës, të cilat

përfaqshimin e referencës për metër katror në të gjithë vendin (vendim i Këshillit të Ministrave, nr. 187 i datës 6 mars 2013).

III. MATERIAL I KËSHILLIT TË EUROPEËS

36. Vendimi i Komitetit të Ministrave më 7 mars 2013 për zbatimin e vendimeve në lidhje me moszbatimin nga ana e autoriteteve shqiptare të vendimeve vendase juridike dhe administrative, të cilat sipas mënyrave të parashikuara me ligj akordojnë kompensim në vend të rikthimit fizik të ngastrave të tyre të tokës, i cili u miratua në takimin e tij të 1164-ërt, lexonte si më poshtë:

“Përfaqësuesit

1. Kujtojnë se Komisioni ia ka përsëritur disa herë autoriteteve shqiptare kërkesën e tij për të marrë sa më shpejt të gjitha masat e nevojshme për të ngritur një mekanizëm të efektshëm kompensimi të pronave të kaluar në pronën e shtetit gjatë regjimit komunist, si edhe zbatimin pa vonesa të mëtejshme të një sërë vendimesh vendase të marra në lidhje me këtë aspekt (veçanërisht shiko vendimin e marrë në takimin e 1144-ërt);

2. Theksuan se strategjia e Komitetit ishte miratuar në një vendim pilot të nxjerrë nga Gjykata Europiane, i cili përcaktonte një afat deri në datën 17 qershor 2014, periudhë në të cilën autoritetet duhet të vendosnin në vend një mekanizëm të tillë;

3. Shprehën keqardhjen se progresi në zbatimin e këtyre vendimeve mbetet shumë i kufizuar dhe se Komiteti nuk i është dorëzuar asnjë informacion që nga hetimi i fundit i këtij grupi çështjesh;

4. I bënë thirrje autoriteteve t’i dorëzonin Komitetit sa më shpejt të jetë e mundur, një plan veprimi me një kalendar specifik dhe të përshtatur me rastet, për të siguruar se ka përputhje me afatet e vendosura nga Gjykata Europiane në vendimin e saj pilot;

5. I nxisnin me emergjencë autoritetet të ndërmerrnin masa individuale për çështjet e Driza, Gjonbocare dhe Çausht Driza dhe ta informonin Komisionin në lidhje me to sa më shpejt të ishte e mundur;

(...).”

37. Rezoluta e përkohshme e Këshillit të Ministrave e datës 6 qershor 2013 (CM/ResDH(2013)115) mbi zbatimin e vendimeve në lidhje me pamundësinë nga ana e autoriteteve shqiptare për të zbatuar vendimet vendase juridike dhe administrative, të cilat iu akordonin shpërblim ankuesve në vend të kthimit fizik të ngastrave të tyre të tokës, në një nga mënyrat e parashikuara me ligj, u miratua në takimin e 1172-të, duke lexuar si më poshtë:

“Komiteti i Ministrave, në përputhje me kushtet e nenit 46, paragrafi 2, i Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, siç është përmirësuar nga Protokollin nr. 11 (në vijim “Konventa”);

Duke kujtuar se ky grup çështjesh ka të bëjë me problemin e vjetër strukturor të moszbatimit të vendimeve vendase juridike dhe administrative në lidhje me të drejtën e ankuesve për rikthim apo kompensim (ose monetar ose në formë të tjera kompensimi jomonetare) të pronave të marrë nga shteti gjatë regjimit komunist (shkelje të nenit 6 § 1 dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1), si edhe me mungesën e një zgjidhjeje efektive në lidhje me këtë problem (shkelje e nenit 13);

Duke kujtuar se në lidhje me shkallën dhe mungesën e vazhdueshme të efikasitetit të mekanizmit aktual të kompensimit, Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut nxori një vendim pilot për çështjen Manushaqe Puto dhe të tjerët, në të cilën është vendosur një afat prej 18-muajësh – deri më 17 qershor 2014 – në mënyrë që Qeveria shqiptare të ndërtojë një mekanizëm të

efektshëm për kompensim;

Duke theksuar mbështetjen e dhënë nga Komiteti për autoritetet shqiptare, duke qenë se ai është duke e mbikëqyrur zbatimin e këtij grupi çështjesh, në identifikimin e masave, të cilat janë emergjente për t’u marrë për të zgjidhur këtë problem të vjetër strukturor;

Duke vërejtur me shqetësim të madh se deri më sot, vetëm njëra nga masat e identifikuar është finalizuar, e cila është harta e vlerësimit të tokës; dhe se nuk është dorëzuar asnjë plan që demonstroi mundësitë e autoriteteve shqiptare për të ndërtuar një mekanizëm të efektshëm kompensimi brenda afatit të përcaktuar nga Gjykata;

Duke kujtuar se moszbatimi i vendimeve vendase të formës së prerë përbën një rrezik të rëndë për shtetin e së drejtës, rreziqe që ulin besueshmërinë e qytetarëve ndaj sistemit gjyqësor, dhe në këtë mënyrë vë në pikëpyetje besueshmërinë e shtetit;

Duke theksuar detyrimin e çdo shteti, sipas kushteve të nenit 46, paragrafi 1, të Konventës për të zbatuar vendimet e formës së prerë të Gjykatës Europiane në çdo çështje në të cilën ata janë palë;

I BËN THIRRJE autoriteteve shqiptare, të nivelit më të lartë, t’i japë prioritetin më të lartë përgatitjes së një plani veprimi, i cili mund të ndërtojë, brenda afatit të përcaktuar nga Gjykata Europiane, një mekanizëm të efektshëm kompensimi, i cili merr parasysh masat tashmë të identifikuar me mbështetjen e Komitetit.”

38. Vendimi i Komitetit të Ministrave, i datës 5 dhjetor 2013, i miratuar në takimin e 1186-të, në lidhje me zbatimin e vendimeve për dështimin e autoriteteve shqiptare në vënien në zbatim të vendimeve vendase juridike dhe administrative për kompensimin e ankuesve në një nga mënyrat e parashikuara me ligj në pamundësi të kthimit fizik të ngastrave të tyre të tokës, lexonte si më poshtë:

“Përfaqësuesit

(...)

2. shprehën shqetësim të thellë se pavarësisht kërkesave të vazhdueshme të Komitetit të Ministrave për marrjen e masave të nevojshme, kërkesa e fundit u bë në Rezolutën e Përkohshme CM/ResDH(2013)115, dhe afatit që po afron (17 qershor 2014), i përcaktuar nga Gjykata për zbatimin e vendimit pilot për Manushaqe Puto, autoritetet ende nuk kanë mundur të paraqesin një informacion të qartë, i cili demonstroi se është arritur progres dhe se ata kanë një strategji për zbatimin e vendimit;

(...).”

LIGJI

I. BASHKIMI I ANKIMEVE

39. Për arsyen se ankimet ngrenë të njëjtën çështje, Gjykata vendos se ato duhet të bashkohen në përputhje edhe me Rregullin 42 § 1 të Rregullave të Gjykatës.

II. PRANUESHMËRIA E ANKIMEVE

A. Ankesat për moszbatimin e vendimeve administrative të formës së prerë

40. Ankuesit pretendonin se ka pasur një shkelje të neneve 6 § 1 dhe 13 të Konventës dhe të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës, në lidhje me moszbatimin e vendimeve administrative të formës së prerë, të cilat iu akordonin kompensim në vend të kthimit të pronave.

Neni 6 § 1 i Konventës, në lidhje me këtë çështje, specifikon si më poshtë:

“Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ... çdokush ka të drejtën për një seancë dëgjimore ... të drejtë ... nga [një] ... gjykatë ...”

Neni 13 i Konventës specifikon si më poshtë:

“Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbushje të funksioneve të tyre zyrtare.”

Neni 1 i Protokollit nr. 1 të Konventës specifikon si më poshtë:

“Çdo individ ka të drejtën të gëzojë i qetë pronat e tij. Asnjë nun privohet nga pronat e tij, përveç kur preket interesi publik dhe kur bëhet subjekt i kushteve të parashikuara me ligj dhe bazuar në parimet e përgjithshme të ligjit ndërkombëtar.

Parashikimet e mëparshme nuk ndërhyjnë në të drejtën e një shteti për t'i zbatuar këto ligje, nëse shikohet si e arsyeshme të kontrollohet përdorimi i pronës në përputhje me interesin e përgjithshëm, apo për të siguruar pagesën e taksave, të kontributeve ose penaliteteve të tjera.”

41. Qeveria kundërshtoi me faktin se ankuesit nuk kishin dashur të përfitonin nga shpërblimet që iu ishin paraqitur midis vitit 2005 dhe 2011.

42. Ankuesit kundërshtuan me faktin se shpërblimet nuk ishin të efektshme.

43. Gjykata mendon se çështja e ekzistencës së shpërblimeve të efektshme në lidhje me moszbatimin e vendimeve administrative të formës së prerë, dhe në veçanti, të shpërblimeve të ofruara nga akti i pronës i vitit 2004 duhet të bashkohen me cilësitë dhe të shqyrtohen së bashku me pakënaqësinë e ankuesve, sipas nenit 13. Në lidhje me këtë pikë, gjykata mendon se përderisa pakënaqësia e ankuesve sipas nenit 6 § 1 të Konventës është e “diskutueshme”, atëherë neni 13 është i zbatueshëm (shiko, midis të tjerave, *Eltari kundër Shqipërisë*, nr. 16530/06, § 80, 8 mars 2011).

44. Gjykata mendon se këto ankesa nuk janë të pabazuara në fakte sipas nenit 35 § 3 (a) të Konventës. Duke qenë se ankesat nuk rezultojnë të papranueshme, atëherë ato duhet të deklarohen të pranueshme.

B. Ankesa për padrejtësi të procedurave (ankimi nr. 37419/06, Budini)

45. Ky ankues shprehu pakënaqësinë, *inter alia*, sipas nenit 6 § 1 dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 se padrejtësia e procedurave të tij juridike shkelte të drejtat e tij të pronësisë, në lidhje me një ngastër toke me sipërfaqe 11,112 m².

46. Gjykata vëren se vendimi final në lidhje me ato procedura ishte ai i Gjykatës së Kasacionit i datës 27 dhjetor 1996 (shiko paragrafin 9 më sipër). Ankuesi e dorëzoi këtë ankim më 31 gusht 2006. Në vijim rezultoi se këto ankime nuk ishin bërë brenda limitit kohor prej gjashtë muajsh dhe për pasojë duhet të rrëzohen sipas nenit 35 §§ 1 dhe 4 të Konventës.

C. Ankesa për padrejtësi të procedurave (ankimi nr. 1504/07, Hajnaj)

47. Ky ankues shprehu shqetësimin e tij sipas nenit 6 § 1 të Konventës për padrejtësi të procedurave vendase me anë të të cilave atij i ishte akorduar kompensim në vend të rikthimit të ngastrës së tokës (paragrafi 14 më sipër).

48. Edhe nëse mendohet se vendimi final në lidhje me ato procedura ishte vendim i Gjykatës së Kasacionit i datës 18 korrik 2006, nën dritën e të gjitha materialeve që ajo zotëron, dhe përderisa çështjet e ngritura janë në kompetencën e saj, Gjykata vendos se ato nuk shfaqin ndonjë shkelje të të drejtave dhe lirive të përcaktuara në Konventë apo në Protokolle. Ajo vijon se kjo pjesë e ankimit nuk është e bazuar në fakte dhe duhet të kundërshtohet në përputhje me nenin 35 §§ 3 (a) dhe 4 të Konventës.

III. PRETENDIMI PËR SHKELJE TË NENIT 13 SË BASHKU ME NENIN 6 § 1 TË KONVENTËS

49. Gjykata vëren se çështja e ekzistencës së shpërblimeve të efektshme u shqyrtua me detaje, sipas shqetësimit të ankuesit në përputhje me nenin 13 në vendimin pilot *Manushaqe Puto dhe të tjerët* (paragrafët 72-84). Në paragrafin 84 të vendimit pilot, Gjykata konstatoi se “nuk ekzistonte asnjë shpërblim vendas, i cili mundësonte kompensimin e duhur dhe të mjaftueshëm për moszbatimin për një kohë të gjatë të vendimeve të Komisionit të cilat akordonin kompensim”. Nuk ka arsye për t'u larguar nga këto konstatime.

50. Më tej, Gjykata konstaton se në çështjen Okaj, nr. 15075/09, pamundësia e autoriteteve për të zbatuar vendimet gjyqësore të gjykatave vendase nënkuptonte se nuk kishte asnjë shpërblim të efektshëm kundër zënies së jashtëligjshme të ngastrave të tokës dhe ndërtesave të ankuesve nga palë të treta.

51. Në lidhje me këtë situatë ka ndodhur një shkelje e nenit 13 të Konventës. Për pasojë, Gjykata e rrëzon kundërshtimin e Qeverisë se ankuesit nuk shfrytëzuan shpërblimet vendase të efektshme.

IV. PRETENDIM PËR SHKELJE TË NENIT 6 § 1 TË KONVENTËS DHE NENIT 1 TË PROTOKOLLIT NR. 1

52. Ankuesit shprehën shqetësimin se moszbatimi i vendimeve finale administrative në favorin e tyre shkelnin të drejtat e tyre në përputhje me nenin 6 § 1 dhe në përputhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës.

53. Qeveria paraqiti të njëjtat argumente të cilat ishin ngritur, shqyrtuar dhe kundërshtuar në vendimin pilot për çështjen *Manushaqe Puto dhe të tjerët* (cituar më sipër, §§ 87-97). Gjykata nuk gjen asnjë arsye për të marrë një vendim ndryshe në këto çështje.

54. Gjykata konstaton se pamundësia gjatë gjithë këtyre viteve e autoriteteve vendase për të zbatuar vendimet vendase, dhe për të paguar kompensimet e akorduara, shkelte të drejtat e ankuesve sipas nenit 6 § 1 dhe sipas nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës.

V. ZBATIMI I NENEVE 46 DHE 41 TË KONVENTËS

A. Neni 46 i Konventës

55. Neni 46 i Konventës parashikon:

“1. Palët e Larta Kontraktuese marrin përsipër të respektojnë vendimin final të Gjykatës në çdo rast në të cilin ato janë palë.

2. Vendimi final i Gjykatës duhet t'i transmetohet Komitetit të Ministrave, i cili do të mbikëqyrë zbatimin e tij.”

56. Gjykata përsërit edhe një herë konkluzionet e saj në vendimin pilot në çështjen *Manushaqe Puto dhe të tjerët* (cituar më sipër, §§ 107-21) në zbatim të nenit 46 të Konventës. Gjithashtu, ajo përmend edhe vendimet e Komitetit të Ministrave dhe rezolutën e përkohshme duke shprehur keqardhjen për progresin e limituar në zbatimin e këtij vendimi (shiko paragrafët 36-38 më sipër).

B. Neni 41 i Konventës

Emri dhe numri i ankimit	Dëmi monetar	Dëmi jomonetar
<i>Karagjozi dhe të tjerët</i> , nr. 25408/06	1,214,000 euro për sa i përket vlerës së pronës, që është ngastra e tokës me sipërfaqe 1,214 m ² ; 151,750 euro për sa i përket humbjes së përfitimeve.	60,000 euro
<i>Budini</i> , nr. 7419/06	Asnjë (nuk është bërë asnjë ankesë).	
<i>Koco</i> , nr. 49121/06	750,503 euro për sa i përket vlerës së pronës, që është ngastra e tokës me sipërfaqe 1,154.62 m ² ; 600,000 euro për sa i përket humbjes së përfitimeve.	25,000 euro
<i>Hajnaj</i> , nr. 1504/07	Asnjë (nuk është bërë asnjë ankesë).	
<i>Shehu</i> , nr. 19772/07	450,000 euro për sa i përket vlerës së pronës, që është ngastra e tokës me sipërfaqe 2,240 m ² ; 389,760 euro për sa i përket humbjes së përfitimeve.	25,000 euro
<i>Dvorani dhe Dume</i> , nr. 46685/07	158,746 euro për sa i përket vlerës së pronës, që është ngastra e tokës me sipërfaqe 1,972 m ² bazuar në çmimet aktuale të tregut; ose 159,745 euro për sa i përket vlerës së pronës, që është ngastra e tokës me sipërfaqe 1,972 m ² bazuar në çmimet e vitit 1993 së bashku me humbjen e përfitimeve.	70,000 euro
<i>Sallabanda dhe Hoxha</i> , nr. 9411/07	466,450,000 TË GJITHA (3,588,077 euro) për sa i përket vlerës së pronës, që është ngastra e tokës me sipërfaqe 10,056 m ² .	100,000 Euro
<i>Goga dhe të tjerët</i> , nr. 27242/08	3,366,000 euro për sa i përket ngastrës së tokës me sipërfaqe 9,350 m ² .	150,000 euro
<i>Tartari</i> , nr. 61912/08	74,267,034 TË GJITHA (521,000 euro) për sa i përket vlerës së pronës që është ngastra e tokës me sipërfaqe 958 m ² .	Asnjë (nuk është bërë asnjë kërkesë).
<i>Okaj</i> , nr. 15075/09	113,498,000 TË GJITHA (820,500 euro) për sa i përket vlerës së pronës që është ngastra e tokës me sipërfaqe 8,470 m ² ; 33,965,065 TË GJITHA (245,527 euro) për sa i përket kompensimit për blerjen e ndërtesave.	Asnjë (nuk është bërë asnjë kërkesë).

59. Për sa i përket ankimit nr. 25408/06, Qeveria kontestoi kërkesat e ankuesve pa ofruar alternativë. Për sa i përket ankimit nr. 49121/06, Qeveria nuk dorëzoi ndonjë raport ekspertësh për shkak të mungesës së kohës. Megjithatë, ata rezervuan të drejtën për ta bërë këtë gjë në një moment të mëvonshëm. Deri më sot, asnjë raport i tillë nuk është dorëzuar në Gjykatë. Për sa i përket ankimit nr. 19772/07, Qeveria parashtroi se vlera e tregut për ngastrën e tokës ishte 205,000 euro pa e provuar këtë vlerë.

60. Më tej, Qeveria parashtroi se hartat e vlerësimit paraqisnin çmimet e mëposhtme: 3,691 TË GJITHA për metër katror për sa i përket ankimit nr. 46685/07; 120,000 TË GJITHA për metër katror për sa i përket ankimit nr. 49411/07; 18,000 TË GJITHA për metër katror për sa i përket ankimit nr. 27242/08; 180,000 TË GJITHA për sa i përket ankimit nr. 61912/08; dhe 15,000 TË GJITHA për metër katror për sa i përket ankimit nr. 15075/09.

61. Në fund, Qeveria i ftoi ankuesit të aplikonin për kompensim financiar në përputhje me vendimet e

57. Neni 41 i Konventës parashikon:

“Kur Gjykata konstaton se ka pasur një shkelje të Konventës ose të protokolleve të saj dhe, nëse e drejta e brendshme e Palës së Lartë Kontraktuese lejon të bëhet vetëm një ndreqje e pjesshme, Gjykata, kur është e nevojshme, i akordon shpërblim të drejtë palës së dëmtuar.”

1. Dëmi

a) Parashtrimet e palëve

58. Ankuesit u mbështetën në raportet e vlerësimit të ekspertëve dhe bënë kërkesat e mëposhtme në lidhje me dëmin monetar dhe atë jomonetar.

Këshillit të Ministrave.

b) Vlerësimi i Gjykatës

62. Sipas natyrës joefikase të sistemit aktual të kompensimit dhe veçanërisht duke pasur parasysh faktin se tashmë kanë kaluar mbi 15 vjet që nga koha kur ankuesve iu akordua për herë të parë kompensim, Gjykata, pa gjykuar paraprakisht zhvillimet e mundshme në të ardhmen në rast se ngrihet një mekanizëm i efektshëm kompensimi, e shikon të arsyeshme t'i akordojë ankuesve një shumë e cila do të luajë rolin e një shpërblimi final dhe shterues të ankimeve aktuale.

63. Gjykata rikujton konkluzionet e saj në çështjen *Vrioni dhe të tjerët kundër Shqipërisë* (shlyerje e drejtë), nr. 35720/04 dhe 42832/06, §§ 33-39, 7 dhjetor 2010, për sa i përket metodës së llogaritjes së dëmit monetar.

64. Më 31 korrik 2013, Qeveria paraqiti në Gjykatë hartat e vlerësimit të pronave të vitit 2013 (shiko paragrafin 35 më sipër). Gjykata vëren se hartat e vlerësimit të pronave u paraqitën si pjesë e informacionit të përgjithshëm, përtej limiteve kohore, pas mbylljes së procedurës së shkruar. Qeveria nuk bëri ndonjë shpjegim

të hollësishëm në lidhje me përdorimin e këtyre hartave për secilin ankim. Më tej, Qeveria nuk tregoi nëse çmimi i referencës pasqyrore vlerën reale të tregut dhe nëse ishte “e pajisur me tregues interesi dhe inflacioni” (krahaso *Vrioni dhe të tjerët* (shlyerje e drejtë), cituar më sipër, § 37).

65. Kështu, Gjykata arrin në konkluzionin se llogaritjet e saj për dëmin monetar do të bazohen në hartat e vlerësimit të pronës të miratuara nga Qeveria në vitin 2008 (shiko, gjithashtu, *Manushaqe Puto dhe të tjerët*, cituar më sipër, § 125).

66. Duke pasur parasysh parashtrimet e palëve dhe materialet që zotëron, Gjykata e shikon të arsyeshme të japë shpërblime në lidhje me dëmin monetar dhe jomonetar, siç është përfshirë në tabelën në shtojcën nr. 2. Në lidhje me ankimin nr. 15075/09, do të merret një vendim për të gjitha ngastrat e tokës me sipërfaqe 8,430 m², duke u bazuar në

konkluzionet e saj në paragrafin 50 më sipër. Në lidhje me ankimet nr. 37419/06 dhe 1504/07, Gjykata mendon se pavarësisht mungesës së kërkesës për shlyerje të drejtë përpara kësaj Gjykate, Qeveria përgjegjëse duhet të bëjë të mundur pagesën në një formë të efektshme kompensimi për ankuesit, në lidhje me ngastrën e tokës me sipërfaqe 3,187 m² dhe 6,342 m², respektivisht, në përputhje me vendimet vendase, brenda periudhës së tre muajve (shiko, për shembull, *Vukelić kundër Malit të Zi*, nr. 58258/09, § 107, 4 qershor 2013, *Mikhaylova dhe të tjerët kundër Ukrainës*, nr. 16475/02, § 40, 15 qershor 2006; dhe *Lisyanskiy kundër Ukrainës*, nr. 17899/02, § 34, 4 prill 2006).

2. Kostot dhe shpenzimet

a) Parashtrimet e palëve

67. Ankuesit të cilët paraqitën fatura, bënë kërkesat e mëposhtme në lidhje me kostot dhe shpenzimet.

Emri dhe numri i ankimit	Procedurat vendase	Procedurat e Strasburgut
<i>Karagjozi dhe të tjerët</i> , nr. 25408/06	10,935 euro	
<i>Budini</i> , nr. 37419/06	Asnjë (Nuk është bërë asnjë ankesë.)	
<i>Koco</i> , nr. 49121/06	Asnjë (Nuk është bërë asnjë kërkesë.)	4,485 euro
<i>Hajnaj</i> , nr. 1504/07	Asnjë (Nuk është bërë asnjë ankesë.)	
<i>Shehu</i> , nr. 19772/07	Asnjë	4,455 euro
<i>Dvorani dhe Dume</i> , nr. 46685/07	4,016 euro	
<i>Sallabanda dhe Hoxha</i> , nr. 9411/07	Asnjë (Nuk është bërë asnjë kërkesë.)	50,000 TË GJITHA (400 euro)
<i>Goga dhe të tjerët</i> , nr. 27242/08	Asnjë (Nuk është bërë asnjë kërkesë.)	2,740 euro
<i>Tartari</i> , nr. 61912/08	Asnjë	
<i>Okaj</i> , nr. 15075/09	340,000 TË GJITHA (2,458 euro)	

68. Qeveria pretendonte se ankuesit nuk dorëzuan faturat e detajuara në përputhje me ligjin vendas. Ata i kundërshtuan kërkesat e ankuesve për kostot dhe shpenzimet si të tepruara dhe të paarsyeshme.

b) Vlerësimi i Gjykatës

69. Bazuar në të drejtën sipas praktikës së mëparshme të Gjykatës, një ankuesi i jepet e drejta për rimbursim të kostove dhe të shpenzimeve vetëm nëse provohet se këto të fundit kanë qenë të domosdoshme për t'u bërë dhe janë të arsyeshme për kuantin (shiko *Gjyli kundër Shqipërisë*, nr. 32907/07, § 72, 29 shtator 2009). Në këtë pikë, Rregulli 60 §§ 2 dhe 3 të Rregullave të Gjykatës përcakton se ankuesit duhet të bashkëngjisin me kërkesat e tyre për shlyerje të drejtë “çdo dokument tjetër mbështetës në lidhje me çështjen”.

Në të kundërt Gjykata “mund të kundërshtojë kërkesat plotësisht ose pjesërisht”.

70. Gjykata nuk mund të pranojë sugjerimin e Qeverisë, e cila pretendon se kërkohe faturat e miratuara zyrtarisht nga autoritetet e taksave; nuk ekziston një detyrim i tillë kundër Konventës; nuk i takon kësaj Gjykate të rregullojë marrëdhënien midis një taksapaguesi dhe shtetit. Duke pasur parasysh të drejtën sipas praktikës së mëparshme si rezultat i miratimit të vendimit pilot të çështjes *Manushaqe Puto dhe të tjerët*, natyra përsëritëse e ankesave të ngritura në ankimet e

mësipërme, organizimi i procedurave vendase, parashtrimet e ngjashme të bëra në Gjykatë, përfaqësimi i disa ankuesve nga i njëjti avokat dhe këndvështrimi i Gjykatës se shumica e kostove dhe shpenzimeve të pretenduar nuk ishin të arsyeshme për kuantin, Gjykata e konsideron të arsyeshme të akordojë shpërblime për kostot dhe shpenzimet e paraqitura në tabelë në shtojcën nr. 3.

3. Interesi i vonuar

71. Gjykata e shikon të arsyeshme që shkalla e interesit të vonuar duhet të bazohet në shkallën marginale të huadhënies së Bankës Qendrore Europiane, së cilës i duhen shtuar pikë tre për qind.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, UNANIMISHT:

1. *Vendos* të bashkojë ankimet.

2. *Vendos* të bashkojë me bazueshmërinë e ankimit sipas nenit 13 të Konventës të kundërshtimit të Qeverisë për shterimin e mjeteve të brendshme juridike.

3. *I deklaron* të pranueshme pakënaqësitë e ankuesve sipas neneve 13 dhe 6 § 1 të Konventës si edhe sipas nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës për sa ka lidhje me moszbatimin e vendimeve përfundimtare të pronave, të cilat iu njihnin atyre kompensim në vend të kthimit fizik të pronës së tyre. Pjesa tjetër e ankimeve është e papranueshme.

4. *Vendos* se ka pasur një shkelje të neneve 13 dhe 6 § 1 të Konventës dhe, për pasojë, rrëzon kundërshtimin e Qeverisë në lidhje me shfrytëzimin e mjeteve të brendshme juridike.

5. *Vendos*:

a) se shteti i paditur duhet të sigurojë, me anë të mjeteve të duhura, zbatimin e vendimeve kombëtare të dhëna në favor të ankuesve në ankimet nr. 37419/06 dhe 1504/07 brenda tre muajve;

b) se shteti i paditur duhet të paguajë ankuesit e ankimeve nr. 49121/06 dhe 61912/08, brenda tre muajve, shumat e përmendura në paragrafët 66 dhe 70 të vendimit dhe ato shuma të paraqitura në tabelë në shtojcat 2 dhe 3, plus edhe çdo taksë që mund t'i faturohet shumave. Shuma duhet të kthehet në vlerën monetare vendase në normën e aplikueshme në datën e shlyerjes;

c) se shteti i paditur duhet t'i paguajë së bashku ankuesit, në ankimet nr. 25408/06, 19772/07, 46685/07, 49411/07, 27242.08 dhe 15075/09, jo më vonë se tre muaj, shumat e përmendura në paragrafët 66 dhe 70 të

vendimit dhe ato të paraqitura në tabelë në shtojcat 2 dhe 3, plus edhe çdo taksë që mund t'i faturohet shumave. Shuma duhet të kthehet në vlerën monetare vendase në normën e aplikueshme në datën e shlyerjes;

d) se që nga momenti i kalimit të afatit tremujor të përmendur më sipër deri në shlyerje, interesi i thjeshtë duhet të paguhet për shumat e mësipërme në një normë të barasvlershme me shkallën marginale të huadhënies të Bankës Qendrore Europiane, gjatë periudhës së vonesës plus pikë tre për qind.

6. *Të mos pranojë* pjesën tjetër të kërkesës së ankuesve për shpërbllim të drejtë.

E hartuar në anglisht dhe e mbajtur me shkrim, më 8 prill 2014, në zbatim të Rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullave të Gjykatës.

FatoşAracı
ZËVENDËSREGJISTRAR

Paul Mahoney
PRESIDENT

SHTOJCA 1 – LISTA E ANKUESVE

Nr.	Emri dhe numri i ankimit	Emri i ankuesit(esve) (viti i lindjes)	Shteti i vendbanimit	Përfaqësuar nga	Data e prezantimit
1.	<i>Karagjozi dhe të tjerët</i> , nr. 25408/06	Pëllumb Karagjozi (1936) Halim Karagjozi (1933) Sezar Babameto (1928) Eqrem Babameto (1929) Aila Babameto (1939) Bardha Kokona (1946) Genti Kokona (1983) Redrina Kokona (1976) Briseida Kokona (1954) Endri Shuke (1984) Tefik Kokona (1942) Arben Dedei (1967)	Shqipëri	S. Puto, avokat	13 qershor 2006
2.	<i>Budini</i> , nr. 37419/06	Bajram Budini (1942)	Shqipëri	V. Muzina, avokat	31 gusht 2006
3.	<i>Koco</i> , nr. 49121/06	Gjenci Koco (1936)	Shqipëri	S. Puto, avokat	1 dhjetor 2006
4.	<i>Hajnaj</i> , nr. 1504/07	Veliko Hajnaj (1963)	Shqipëri	T. Jorgji, z. Gani, D. Kruja, avokatë	25 dhjetor 2006
5.	<i>Shehu</i> , nr. 19772/07	Agim Shehu (1952) Petrir Shehu (1957) Bardhyl Shehu (1937) Sanie Bakalli, lindur Shehu (1934)	Shqipëri	S. Puto, avokat	3 maj 2007
6.	<i>Dvorani dhe Dume</i> , nr. 46685/07	Valter Dvorani (1952) Shpëtim Dvorani (1938) Pranvera Dvorani (1954)	Shqipëri	S. Puto, avokat	9 tetor 2007

		Diana Dvorani (1958) Gurie Dvorani (1925) Svjetllana Dume (1949) Besa Dume (1952) Fatbardha Dume (1954)			
7.	<i>Sallabanda dhe Hoxha</i> , nr. 9411/07	Virgijl Sallabanda (1933) Meri Hoxha (1937) Afërdita Sallabanda (1946)	Shqipëri	A. Tartari, avokat	25 tetor 2007
8.	<i>Goga dhe të tjerët</i> , nr. 27242/08	Çezar Goga (1955) Kristaq Goga (1925) Aleksandër Goga (1948) Ilira Gjika lindur Goga (1955) Olimbia Goga (1931) Stavri Paço (1952) Mirsa Paço (1983) Danila Paço (1990) Sofia Goga (1948) Afërdita Jani lindur Goga (1948) Ansi Kromidha lindur Goga (1938) Dorian Goga (1973) Sonila Serdani lindur Goga (1977) Viktor Noçka (1935) Albert Noçka (1952)	Shqipëri dhe Itali	S. Puto, avokat	3 qershor 2008
9.	<i>Tartari</i> , nr. 61912/08	Fatos Tartari (1938)	Shqipëri	A. Tartari, avokat	24 nëntor 2008
10.	<i>Okaj</i> , nr. 15075/09	Gazmend Okaj (1961) Fadil Okaj (1934) Vjollca Okaj (1958) Ardiana Okaj (1965)	Shqipëri	B. Muslija, avokat	7 mars 2009

SHTOJCA 2 – DËMI MONETAR DHE JOMONETAR

Nr.	Emri dhe numri i ankimit	Dëmi monetar dhe jomonetar
1.	<i>Karagjozi dhe të tjerët</i> , nr. 25408/06	1,092,600 euro (një milion e nëntëdhjetë e dy mijë e gjashtëqind euro)
2.	<i>Budini</i> , nr. 37419/06	Asnjë (nuk u bë asnjë ankesë)
3.	<i>Koco</i> , nr. 49121/06	750,500 euro (shtatëqind e pesëdhjetë mijë e pesëqind euro)
4.	<i>Hajnaj</i> , nr. 1504/07	Asnjë (nuk u bë asnjë ankesë)
5.	<i>Shehu</i> , nr. 19772/07	205,000 euro (dyqind e pesë mijë, për sa ka të bëjë me pjesën e ankuesit)
6.	<i>Dvorani dhe Dume</i> , nr. 46685/07	54,800 euro (pesëdhjetë e katër mijë e tetëqind euro)
7.	<i>Sallabanda dhe Hoxha</i> , nr. 9411/07	3,589,600 euro (tre milionë e pesëqind e tetëdhjetë e nëntë e gjashtëqind euro)
8.	<i>Goga dhe të tjerët</i> , nr. 27242/08	1,120,000 euro (një milion e njëqind e njëzet mijë euro)
9.	<i>Tartari</i> , nr. 61912/08	521,000 euro (pesëqind e njëzet e një mijë euro)
10.	<i>Okaj</i> , nr. 15075/09	820,500 euro (tetëqind e njëzet mijë e pesëqind euro)

SHTOJCA 3 – KOSTOT DHE SHPENZIMET

Nr.	Emri dhe numri i ankimit	Kostot dhe shpenzimet
1.	<i>Karagjozi dhe të tjerët</i> , nr. 25408/06	1,650 euro (një mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë euro)
2.	<i>Budini</i> , nr. 37419/06	Asnjë (nuk u bë asnjë ankesë)
3.	<i>Koco</i> , nr. 49121/06	1,450 euro (një mijë e katërqind e pesëdhjetë euro)
4.	<i>Hajnaj</i> , nr. 1504/07	Asnjë (nuk u bë asnjë ankesë)
5.	<i>Shehu</i> , nr. 19772/07	1,550 euro (një mijë e pesëqind e pesëdhjetë euro)
6.	<i>Dvorani dhe Dume</i> , nr. 46685/07	1,650 euro (një mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë euro)
7.	<i>Sallabanda dhe Hoxha</i> , nr. 9411/07	400 euro (katërqind euro)
8.	<i>Goga dhe të tjerët</i> , nr. 27242/08	1,100 euro (një mijë e njëqind euro)
9.	<i>Tartari</i> , nr. 61912/08	Asnjë (nuk u bë asnjë ankesë)
10.	<i>Okaj</i> , nr. 15075/09	1,200 euro (një mijë e dyqind euro)

